

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3462

гр. София, 21.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 21.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **2119** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145 и сл. АПК
вр с чл.64,ал.1 и сл. ГПК.

Образувано е по Молба от 23.02.2023 година на А. А. М. - гражданин на С. за възстановяване срок за обжалване на Решение №8296/29.06.2023 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.78,ал.5,във връзка с чл.17,ал.4 от ЗУБ и чл.12,ал.2,т.4 от ЗУБ отнел предоставения с Решение № 1216/19.04.2021 година на Заместник- председател на ДАБ към МС хуманитарен статут на А. А. М..

Ответникът по оспорването е изразил становище по молбата, в което е посочил , че жалбата е недопустима поради просрочие и моли производството да бъде прекратено.

В съдебно заседание- оспорващият- А. А. М. редовно и своевременно призован, се явява и поддържа молбата за възстановяване на срока за обжалване. Наред с това, молбата се поддържа и от адвокат С. редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт М., която намира подадената жалба за процесуално недопустима и моли да бъде прекратено производството по делото.

СПП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор Д., който намира молбата за основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди молбата за възстановяване на срок за обжалване на Решението на Председател на ДАБ към МС на РБ намира същата за процесуално недопустима. Събраженията за това са следните:

На 29.06.2022 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 8296 ,с което отнел предоставения хуманитарен статут на оспорващия А. А. М..

На 14.07.2022 година до адреса на оспорващия/ [населено място], [жк], ул.33, №28 който е адресът, посочен от оспорващия и на който същият пребивава, и е вписан като настоящ адрес на оспорващия от дата 25.05.2021 година/ е изпратено Съобщение с обратна разписка, че е изготвено Решение за отнемане на хуманитарен статут и му е указано в 7 дневен срок от получаване на това съобщение да се яви в ДАБ за връчване на препис от същото, като му е указана и последицата от неявяване- че същото ще се счита за връчено на основание чл.76,ал.4 от ЗУБ.

Писмото се е върнало с Г. „Непотърсено“, а върху самото Решение е отбелязано“ Счита се за връчено на дата 18.08.2022 година“.

Настоящият съдебен състав намира, че е не налице хипотезата на чл.161 от АПК за възстановяване срок за подаване на жалба/ която разпоредба е посочена от страна на процесуалния представител на оспорващия, защото в разпоредбата на чл.161,ал.1 АПК са визирани предпоставките за подаване на искане за възстановяване на пропуснат срок за обжалване-разпореждане, с което жалбата се оставя без разглеждане, и искане подадено в 7 дневен срок от получаване на съобщението, с което жалбата се оставя без разглеждане. В изречение три на тази разпоредба е посочено, че искането за възстановяването на срока, може да бъде подадена заедно с жалбата.

В конкретния случай, няма Разпореждане на Председател на ДАБ, с което жалбата е оставена без разглеждане, за да е приложима нормата на чл.161 от АПК, а възстановяването на срок за подаване на жалба е уредено в ГПК.

Правната регламентация на възстановяване на срокове се съдържа в чл.64 и сл. ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК и съгласно същата процесуалните действия, извършени след като са изтекли установените срокове, не се вземат предвид от съда. Страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Молбата за възстановяване се подава в едноседмичен срок от съобщението за пропускането му. Не се допуска възстановяване, ако е било възможно продължаване на срока за извършването на пропуснатото действие. Не може да бъде продължаван срокът за подаване на молба за възстановяване на срок. В чл.65 от ГПК е посочено какво трябва да съдържа молбата за възстановяване на срок за обжалване- в нея се посочват-всички обстоятелства,които я обосновават,всички доказателства за основателността ѝ и едновременно с молбата за възстановяване на срока се подават онези книжа, за подаването на които се изисква възстановяването на срока, а ако срокът е за внасяне на суми за разноски, съдът определя нов срок за внасянето им, като подаването на молбата не спира хода на делото. По аргумент от нормата на чл.66 от ГПК,молбата се подава с препис за насрещната страна, която може да даде отговор в едноседмичен срок. Молбата се разглежда в открито заседание. Срещу определението, с което се отказва възстановяване на срока, може да се подаде частна жалба. Когато уважаването на молбата налага провеждане на открито съдебно заседание, съдът при необходимост може да отмени действията, извършени преди възстановяването на срока.

В конкретния случай,в молбата за възстановяване срока за обжалване, молителят е посочил, че е нарушена разпоредбата на чл.76 от ЗУБ относно връчването на решението, което предполага възстановяване на срока за подаване на жалба. Нормата на чл.76 от ЗУБ сочи, че Решението на председателя на Държавната агенция

за бежанците се връчва на чужденеца, търсещ международна закрила или на неговия законен представител или адвокат. Съдържанието на решението, както правата и задълженията, произтичащи от него, му се съобщават на език, който разбира. По силата на алинея втора връчването се удостоверява с подписи на чужденеца и на преводача, съответно на тълковника, и на длъжностното лице. Отказът да подпише решението се удостоверява с подписите на двама свидетели. Ако решението не бъде връчено лично в 14-дневен срок от издаването му, на чужденеца се изпраща съобщение с обратна разписка. При неявяване в 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. Ако съобщението с обратната разписка се върне в Държавната агенция за бежанците поради невъзможност за връчване, решението се счита за връчено. След връчване на решението чужденецът има право да се запознае с личното си дело.

В конкретния случай вместо да анализира събраните доказателства за това къде се намира чужденецът и най-вече, че в периода от 23.06.2021 година до 17.12.2022 година същият е бил настанен в СДВНЧ- Б. ответникът по молбата е изпратил съобщение до оспорващия на настоящия му адрес-[жк]в [населено място] и то с обратна разписка, без да спази визираната в нормата на чл.76 процедура и ред- първо лично да връчи на чужденеца Решението и едва след невъзможност за лично връчване да предприеме действия по връчване чрез останалите способности, визираны в нормата на чл.76 от ЗУБ- по пощата с обратна разписка. На тази плоскост, след като не е спазена процедурата по лично връчване на Решението на оспорващия, нито има доказателства кога, на коя дата и къде е търсен оспорващият за лично връчване, а направо е пристъпил към връчване по пощата с обратна разписка ответникът по оспорването е допуснал нарушение на нормата на чл.76,ал.2 от ЗУБ, което води до извод, че Решението не се счита за връчено на дата 18.08.2022 година, а за невръчено въобще и след като изобщо не е връчено по реда, указан в нормата на чл.76 от ЗУБ, то срокът за обжалване изобщо не е започнал да тече и не е налице сочената от процесуалния представител на оспорващия хипотеза на възстановяване на срока за обжалване, защото решението изобщо не е връчено, а възстановяване на срок за обжалване урежда друга хипотеза- надлежно връчване на съответния акт и пропускането на срока да се дължи на особени непредвидени обстоятелства, но за лицето, което е пропуснало срока. Това води до недопустимост на молбата за възстановяване срока за обжалване на Решението и до прекратяване на производството по делото в тази му част.

Но след като не е спазена процедурата за връчване на Решението регламентирана в нормата на чл.76 от ЗУБ, то жалбата се явява процесуално допустима предпоставяща разглеждането и. В тази насока възражението за недопустимост на жалбата поради просрочие, заявено от процесуалния представител на ответника по оспорването е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.64 и чл.65 ГПК Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ МОЛБАТА от 23.02.2023 година на А. А. М. - гражданин на С. за възстановяване срок за обжалване на Решение №8296/29.06.2023 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на

основание чл.78,ал.5,във връзка с чл.17,ал.4 от ЗУБ и чл.12,ал.2,т.4 от ЗУБ отнел предоставения с Решение № 1216/19.04.2021 година на Заместник- председател на ДАБ към МС хуманитарен статут на А. А. М..

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО ПО АДМ. ДЕЛО № 2119/2023 ГОДИНА В ТАЗИ МУ ЧАСТ.

ОТХВЪРЛЯ ВЪЗРАЖЕНИЕТО НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ ЗА НЕДОПУСТИМОСТ НА ПОДАДЕНТА ЖАЛБА ПОРАДИ ПРОСРОЧИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от определението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО В ПРЕКРАТИТЕЛНАТА ЧАСТ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, А В ОТХВЪРЛИТЕЛНАТА ЧАСТ- НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

СЪДИЯ: